

El somni de la Noa

Descripción

Vet aquí que una vegada hi havia, en un poblet tranquil envoltat de muntanyes suaus i camps de flors, una nena anomenada Noa. La Noa tenia set anys i era tant curiosa com valenta. Una nit, mentre la lluna plena brillava al cel i les estrelles parpellejaven com diamants, la Noa es va preparar per anar a dormir.

Després de posar-se el pijama i de dir bona nit als seus pares, la Noa es va estirar al seu llit, envoltada de peluixos i amb la seva manta preferida. Tanmateix, malgrat estar cansada, els seus ulls es resistien a tancar-se. La seva ment bullia d'aventures i històries meravelloses.

Fent un desig al seu cor, la Noa va tancar els ulls i va començar a imaginar un món ple de màgia. De sobte, es va trobar en un bosc encantat, on els arbres xiuxiuejaven secrets antics i les flors brillaven sota la llum de la lluna. En aquest bosc, cada fulla i cada brisa semblaven contenir contes de fades i llegendes oblidades.

Mentre caminava pel bosc, la Noa va conèixer un mussol savi anomenat Òscar. L'Òscar tenia uns ulls grans i amables, i va oferir-se a guiar la Noa a través del bosc encantat fins a la Vall dels Somnis, un lloc on els nens troben els somnis més dolços i reparadors.

«La Vall dels Somnis és un lloc màgic on cada estrella al cel representa un somni», va explicar l'Òscar mentre volaven junts, passant per sobre dels arbres i els rierols que cantaven cançons de bressol.

Finalment, van arribar a una clariana il·luminada per la llum suau de les estrelles. Al

centre de la clariana, hi havia un llac serè on la llum de la lluna es reflectia, creant un espectacle de llums ballarins.

«És aquí on els teus somnis t'esperen», va dir l'Òscar, assenyalant el llac. La Noa es va acostar i va mirar a l'aigua. Al seu reflex, va veure les aventures més meravelloses que mai hagués imaginat: viatges a països llunyans, amistats amb criatures fantàstiques, i descobertes de tresors amagats.

Mentre observava fascinada, la Noa es va adonar que començava a sentir-se cada vegada més somnolenta. Els seus ulls pesaven, i una sensació de pau i tranquil·litat la va envoltar. Sabent que era hora de deixar-se portar pels somnis, la Noa va donar les gràcies a l'Òscar i es va estirar a la vora del llac, deixant que els somnis la guien a través de la nit.

De mica en mica, el bosc encantat i la Vall dels Somnis es van esvaïr, i la Noa es va trobar de nou al seu llit, respirant suaument i profundament. La màgia del bosc encantat i la companyia de l'Òscar havien fet la seva tasca, i ara la Noa dormia plàcidament, somiant amb noves aventures.

Nit rere nit, la Noa va aprendre que el camí cap als somnis més dolços comença amb un desig i una imaginació sense límits. Sempre que es trobava inquieta, recordava el seu viatge al bosc encantat i a la Vall dels Somnis, i això l'ajudava a adormir-se amb un somriure.

I així, en el món dels somnis, la Noa va viure feliç per sempre, explorant mons nous cada nit, fins que el sol del matí la despertava amb els seus raigs càlids i una nova aventura l'esperava al despertar.